Sygn. akt **OS 11/24**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Bożena Bielecka**

Sędziowie: **r.pr. Zofia Filipek-Kraczek- sprawozdawca**
r.pr. Magdalena Gnutek-Jedenak

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. sprawy ze skargi (…)– Prezesa (…) w (…) na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania z dnia (…) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 37 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Bożena Bielecka r.pr. Zofia Filipek-Kraczek r.pr. Magdalena Gnutek-Jedenak

OS 11/24

Uzasadnienie

W dniu (…) r do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej*: OIRP*) wpłynęło datowane na dzień (…) r odwołanie Pana (…) (dalej: *Skarżący*) od postanowienia Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie z dnia (…) r sygn. akt RD-(…) odmawiającego wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego (…). Skarżący zarzucając w/w postanowieniu naruszenie przepisów prawa w postaci art.17§1 pkt.1 kpk w zw. z art.74^1 ustawy o radcach prawnych, art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art.11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz błąd w ustaleniach faktycznych wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przeprowadzenie dochodzenia w niniejszej sprawie.

Rozpoznając odwołanie na posiedzeniu w dniu (…) r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych ustalił, co następuje:

W dniu (…) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła datowana na dzień (…) r. skarga Pana (…) na zachowanie radcy prawnego (…). Skarżący zarzucił radcy prawemu złamanie art. 675 § 1 Kodeksu cywilnego polegającego na braku zwrotu rzeczy po zakończeniu umowy najmu oraz art.11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zobowiązującego radcę prawnego do dbania o godność zawodu także w życiu prywatnym. Do wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego Skarżący dołączył szereg dokumentów świadczących jego zdaniem o sprzecznym z prawem działaniu radcy prawnego: umowę najmu lokalu, korespondencję w sprawie wydania lokalu. Uzasadniając ukaranie radcy prawnego karą dyscyplinarną Skarżący wskazał, iż jako reprezentant właściciela lokalu (…) w (…) w korespondencji wykazano dobrą wolę ugodowego załatwienia sprawy poprzez zgodę na przedłużenie terminu wydania lokalu, a mimo tego radca prawny nie wydała lokalu zmuszając właściciela do skierowania sprawy na drogę sądową o wydanie lokalu. W ocenie Skarżącego zachowanie radcy prawnego należy uznać za rażąco naganne i skutkujące ukaraniem radcy prawnego zawieszeniem prawa do wykonywania zawodu a nawet pozbawieniem prawa do wykonywania zawodu.

W dniu (…) r. do OIRP w Lublinie wpłynęła (datowana na dzień (…) r.) odpowiedź radcy prawnego na skargę, w której (…) przyznaje, iż w okresie od (…) r. do (…) r. zajmowała pomieszczenie ale było to wynikiem braku możliwości przeniesienia rzeczy do innego pomieszczenia o czym informowała Zarząd (…), a także uiszczała dodatkową opłatę za najem. Brak zwiększenia opłaty przez (…) za najem radca prawny uznała za zgodę na kontynuowanie najmu. Pomimo tego sama zdecydowała się na podwyższenie opłaty czynszowej. Z treści omawianego pisma wynika, że radca prawny nie uznaje swojego zawinienia w przedstawionej sprawie.

Po otrzymaniu skargi Pana (…) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie podjął czynności sprawdzające, w ramach których wezwał radcę prawnego (…) do złożenia wyjaśnień. W pisemnym wyjaśnieniu radca prawny poinformowała, że w dniu (…) r. doprowadziła do przekazania zajmowanej dodatkowej piwnicy (…). W procesie wydawania lokalu należącego do (…), stanowiącego suszarnię nr 1 w budynku przy ul. (…) w (…), zarówno w dniu (…) r. oraz w dniu (…) r. wystosowała pisma oczekując na stanowisko (…) w sprawie udostępnienia jej innych wolnych pomieszczeń piwnicznych. Czekając zaś na

odpowiedź nie miała zamiaru działać wbrew prawu. Radca prawny wskazała, iż uzyskała pisemną zgodę (…) na zajmowanie przedmiotowego lokalu do dnia (…) r. i dlatego też trudno uznać za prawdziwe twierdzenie, że zajmowała lokal bez podstawy prawnej przez okres 83 dni. W dacie sporządzenia skargi według radcy prawnego można mówić wyłącznie o 22 dniach opóźnienia. Radca prawny poinformowała jednocześnie, że za okres (…) i (…) (…) r. wniosła dodatkową opłatę za zajmowanie lokalu. Wskazała jednocześnie, że (…) nie naliczyła w opłatach za zajmowany lokal opłaty za bezumowne korzystanie z lokalu, radca prawny nie została obciążona stawką za bezumowne korzystanie z lokalu, co odbierała jako zgodę na dalsze korzystanie z zajmowanego lokalu, a ponadto sama bez wezwania wniosła podwyższoną opłatę, mając nadzieję na wyznaczenie jej innego wolnego pomieszczenia albo wyznaczenie ponownie dogodniejszego terminu przekazania lokalu. (…) przyjęła zwiększone opłaty nie kwestionując ich wysokości.

Zebrany w sprawie RD-(…) materiał dowodowy nie dał podstawy do stwierdzenia przewinienia dyscyplinarnego i Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odmówił wszczęcia postepowania dyscyplinarnego.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do uwzględnienia odwołania od postanowienia odmawiającego wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał materiał dowodowy zebrany w toku postępowania sprawdzającego za kompletny i wystarczający do rozstrzygnięcia.

Godzi się podnieść, iż postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowe Sądy Dyscyplinarne ma na celu ustalenie czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez obowiązujące przepisy prawne w szczególności ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych oraz zasady Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy i na ile naruszenie to jest przez radcę prawnego zawinione i ewentualne wymierzenie winnemu jednej z pośród skatalogowanych kar dyscyplinarnych. Nadto istotą postępowania odwoławczego jest zbadanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny czy podjęte przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego rozstrzygnięcie jest prawidłowe i zasadne w świetle poczynionych przez niego ustaleń faktycznych i prawnych sprawy.

Odwołanie Pana (…) nie zasługuje na uwzględnienie ponieważ w postępowaniu radcy prawnego (…) nie można dopatrzeć się znamion deliktu dyscyplinarnego. Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego jest poprawne pod względem formalnym i merytorycznym i dlatego należało je utrzymać w mocy. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż nie istnieją obiektywne podstawy do wszczęcia dochodzenia ze skargi Pana (…) na postępowanie radcy prawnego (…). Zgromadzone w sprawie dowody nie dają podstaw do przyjęcia aby działania radcy prawnego zawierały znamiona deliktu dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela ustalenia i wywody zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia i uznaje je za własne.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wnikliwie przeanalizował zebrany w sprawie materiał dowodowy konfrontując go z wyjaśnieniami zarówno Skarżącego jak i radcy prawnego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał skargę za bezzasadną, a tym samym utrzymał w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia

przeciwko radcy prawnemu (…). Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zwraca uwagę, iż nie jest uprawniony do oceny merytorycznej sporu obejmującego stan faktyczny związany z roszczeniami zaistniałymi między (…) reprezentowaną przez Skarżącego a radca prawnym. Takich rozstrzygnięć dokonuje sąd powszechny właściwy dla danego rodzaju roszczeń. Takie rozstrzygnięcie zapadło przed Sądem Rejonowym (…) w sprawie sygn. akt (…) o czym poinformował Skarżący w piśmie z dnia (…) r (data wpływu). Do tejże informacji dołączono oświadczenie (…) podpisane przez Skarżącego jako jej prezesa o treści cyt. *”* (…) *dnia* (…) *r. Oświadczenie.* (…) *„*(…)*” w* (…) *przeprasza radcę prawną* (…) *za niezasadne skierowanie wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przed Okręgową Izbą Radców Prawnych w Lublinie .Niniejsze oświadczenie jest wynikiem ugody zawartej przed Sądem.”* Skarżący nie cofnął skargi ani też nie wnosił o umorzenie postępowania w niniejszej sprawie. Sąd zaliczył wyżej wymienione oświadczenie do materiału dowodowego w sprawie oceniając je jako jeden z dowodów uzasadniających orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego poprzedzonej wnikliwą analizą stanu faktycznego w niniejszej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, że działania radcy prawnego (…) były niezgodne z obowiązującymi przepisami czy też niegodne zawodu radcy prawnego.

Z przytoczonych względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego żaden środek odwoławczy - art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art.74 1 pkt.1 ustawy z 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Przewodniczący: Członkowie:

.....	.....	.....
r.pr. Bożena Bielecka	r.pr. Zofia Filipek -Kraczek	r.pr. Magdalena Gnutek -Jedenak